

lertid ønsket at faa dette Lovforslag nærmere behandlet i et Udvalg, og det er jo ikke Skik og Brug her i Tinget at modsætte sig et saadant Ønske, naar det er nogenlunde begrundet, og vi skal derfor fra vor Side heller ikke modsætte os det.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Heller ikke jeg skal komme ind paa en længere Skoledebat, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) syntes at lægge op til i sin første Tale, men der er et Par Smaating i hans Tale, jeg maa udtale mig om. Det syntes, som om det ærede Medlem vilde sige, at jeg under Forhandlingerne om Skolefrihed havde haft den Opfattelse, at man lovligt kunde ordne Spørgsmaalet fra Nørresøby administrativt. Det sagde jeg ikke. Jeg ved godt, at Loven er saaledes, at Skolekommissionens Afgørelse er endelig, men der kan, hvis de overordnede Myndigheder, Skoledirektion og Ministerium, er enige om, at Skolekommissionen har overtraadt sin Kompetence efter den Mening, Lovbestemmelsen har, ske en Henstilling til Skolekommissionen. De overordnede Myndigheder var enige herom, og man gjorde denne Henstilling til Skolekommissionen, og denne Skolekommission nægtede dog — hvad jeg tror ikke ret mange i det hele Land vilde have gjort — Tilladelsen. Jeg havde god Anledning til at tro, at en Skolekommission, naar den blev oplyst om, at Forstaaelsen af Lovbestemmelsen, hvad der havde været fremhævet under Forhandlingerne i Rigsdagen, var saadan og saadan, og ikke den Forstaaelse, Kommissionen havde gjort gældende, havde taget sin Beslutning tilbage. Men det har denne Skolekommission ikke gjort.

Naar en Lovbestemmelse kan misbruges paa en saadan Maade, er der ingen anden Vej at gaa end at søge at faa denne Lovbestemmelse ændret. Naar jeg gjorde dette ved det fremsatte lille Lovforslag, er det i og for sig rigtig nok, at det beroede noget paa, at jeg ikke var synderlig fornøjet med det af det ærede Medlem fra Assens og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) forelagte Lovforslag. Jeg gjorde i sin Tid opmærksom paa, at jeg mener, at det Lovforslag ikke vil kunne faa en hurtig Gang gennem dette Ting, idet det efter min Mening ved Siden af de Forbedringer, det indeholder, paa et Par væsentlige Punkter indeholder Tilbageskridt fra det, man under Forhandlingerne om Skoletilsynslovsforslaget for et Par Aar siden mente

at kunne gaa til, og et Tilbageskridt synes jeg ikke vi for Øjeblikket skal tage paa dette Omraade. Naar det stod saaledes, kunde jeg indse, at det omtalte Lovforslag ikke vilde gaa hurtigt gennem Tinget, og saa mente jeg, at en enkelt Ændring paa dette Omraade, hvorved man ikke foreslog at følge nye Principper, men blev staaende paa de gamle, kun med den Ændring, at Sagen kan indankes for Ministeriet, vilde være paa sin Plads. Derved vilde denne Sag kunne ordnes. Det, at det ældste af Børnene er fyldt 14 Aar og udskrrevet af Skolen, kan der naturligvis ikke gøres noget ved, men med Hensyn til det andet Barn, som er 13 Aar, kan der altsaa gøres noget, for selv om Skolekommissionen vil nægte Tilladelse til, at Barnet overføres til den anden Skole, vil Tilladelsen blive givet, hvis Sagen kommer ind til Ministeriet, fordi denne Tilladelse ifølge Lovens Tanke og Aand bør gives.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forhøjelsen af Bidraget til de private Skoler er jeg enig med det ærede Medlem — det har jeg udtalt før, og det er vi vistnok alle — i, at dette Bidrag bør forhøjes, og det er ogsaa min Agt, saafremt ikke andet sker, paa det kommende Finanslovsforslag at stille Forslag om en saadan Forhøjelse, men det forekommer mig, at denne Sag mere hører hjemme paa Finansloven, hvor netop disse Bidrag er opførte, end paa en særlig Lov.

Jeg skal anbefale, at det foreliggende Lovforslag gaar igennem for at hjælpe i det nævnte Tilfælde og i Tilfælde af, at der skulde findes andre Skolekommissioner, der vilde gøre noget lignende som det, der er sket i Nørresøby. Gennemføres det, kan Sagen indankes for Ministeriet, og saa er den for sit rette Forum.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Jeg foretrækker det Princip, som har faaet Udtryk i Lovforslaget om Skolefrihed, at Skolekommissionen ikke paa noget Punkt kan gøre Indgreb i Forældrenes Ret til at lade Børnene undervise, hvor de ønsker det. Ministeren mener, at dette er et Tilbageskridt, han ønsker at blive ved det, som blev vedtaget i Loven af 2. Maj 1855. Jeg synes, at man godt kunde gaa noget videre.

Ministeren synes ikke om Lovforslaget om Skolefrihed, som jeg har været med